

पालकिय पत्र
मानवी जीवनाच्या स्वेच्छेने संपुष्टात येण्याविरुद्ध
जागरूकता निर्माण करणे

प्रिय, फादर्स, ब्रदर्स, सिस्टर्स, आणि माझ्या प्रिय लोकानो,

तुझे राज्य येवो !

आपल्या प्रभु येशू ख्रिस्ताच्या नावाने सर्वांना शुभेच्छा !

जीवन ही देवाची देणगी आहे आणि आपण जीवनाचे कारभारी आहोत हे एक सामान्य आणि सार्वत्रिक तत्व आहे. पवित्र शास्त्र सर्वसाधारणपणे त्याचे समर्थन करते आणि विविध धर्मांच्या शिकवणी त्याला अटळपणे पुष्टी देतात. प्रत्येक व्यक्ती कोणत्याही धर्माची निष्ठा बाळगून असो किंवा नास्तिक असो, हे सर्वमान्य आणि वैश्विक तत्त्व स्वीकारतो. खरे तर जीवन ही एका स्रोताकडून मिळालेली एक मोफत भेट आहे जी मानवी बुद्धीला पूर्णपणे अगम्य आहे. जीवनाचे सार त्याच्या सुरुवातीपासून त्याचे जतन आणि अंतिम निष्कर्षपर्यंत, अवर्णनीय जटिलतेने झाकलेले आहे. जीवन हे एक रहस्य आहे, आपण आपल्या मानवी अस्तित्वाच्या मर्यादा ओळखून स्वीकारतो, जपतो आणि शेवटी शरण जातो. आधुनिक वैद्यकशास्त्राने मानवी आयुर्मान वाढवण्यात उल्लेखनीय यश मिळविले आहे, तरीही नवीन जीवन जटिलतेची निर्मिती हे एक अभेद्य आव्हान आहे. साहजिकच हे आपल्याला या निष्कर्षपर्यंत पोहोचवते की आपल्याला जीवनाच्या रहस्याबद्दल आश्चर्यचकित व्हायला हवे.

जीवन खरोखरच रहस्यांनी भरलेले आहे आणि त्यामुळेच ते इतके आकर्षक बनते. आपल्या मार्गात येणारे अज्ञात, ट्विस्ट आणि वळण आणि आश्चर्य हे सर्व जीवनाच्या गुंतागुंतीच्या टेपेस्ट्रीमध्ये योगदान देतात. प्राचीन ग्रीक तत्ववेत्ता सॉक्रेटिस यांनी म्हटल्याप्रमाणे "मला जितके जास्त शिकता येईल तितके मला कळेल की मला किती माहित नाही". जीवनाच्या गूढतेची ही जाणीव मुक्ती देणारी आणि प्रेरणादायी शक्ती असू शकते, जे आपल्याला प्रत्येक दिवशी विस्मय आणि मोकळेपणाने जवळ येण्यास प्रोत्साहित करते.

या पार्श्वभूमीवर आपण जीवन संपवण्याच्या विविध मार्गांचे, त्याच्याशी निगडित नैतिक तत्त्वे आणि जीवनावरील आपली मर्यादित मालकी यांचे थोडक्यात विश्लेषण करू. गर्भपात, खून, इच्छामरण, फाशीची शिक्षा आणि आत्महत्या हे जीवन-समाप्तीचे विविध प्रकार जागतिक स्तरावर अस्तित्वात आहेत. कॅथोलिक चर्चचा धर्मशिक्षण त्यांना स्पष्टपणे प्रतिबंधित करतो आणि पाचव्या आज्ञेचे उल्लंघन केल्यामुळे त्यांना पाप म्हणून घोषित करतो- "तुम्ही मारू नका" (उदा. निर्गमन 20:13, अनुवाद 5:17, मत्तय 19:18). अनेक धार्मिक परंपरा आणि नैतिक व्यवस्था स्वतःचा किंवा दुसऱ्या व्यक्तीचा जीव घेणे नैतिकदृष्ट्या चुकीचे आणि पापपूर्ण मानतात. कारण जीवन हे मौल्यवान, पवित्र, पवित्र आणि देवाची देणगी आहे. मूळ प्रस्ताव हा आहे की देव हा जीवनाचा

स्रोत आहे आणि आपण फक्त कारभारी आहोत, त्यामुळे आपली मालकी नाही आणि देवाच्या इच्छेनुसार आपण त्याचे जतन केले पाहिजे. चर्च काय शिकवते आणि त्यांच्याशी निगडित नैतिक तत्त्वे मला त्या प्रत्येकाशी थोडक्यात सामोरे जायचे आहे.

पवित्र ख्रिस्तसभा कोणत्याही स्वरूपात जीवन संपुष्टात आणण्यासंबंधी खालील नैतिक तत्त्वांचे समर्थन करते. जीवनाचे कारभारी या नात्याने, आपण देवाला त्याचा दैवी स्रोत मानतो.

गर्भपात: गर्भ हा गर्भधारणेपासून जगण्याचा अधिकार असलेला एक मनुष्य आहे, त्यामुळे गर्भपात हा एक खून बनतो. एखाद्या व्यक्तीमध्ये गर्भ विकसित होण्याची क्षमता नाकारणे हे पाप आहे कारण त्यात जीवन संपुष्टात आणणे समाविष्ट आहे, हे जीवन जे केवळ देवाची अकारण देणगी आहे.

हत्या: हे खरंच एखाद्याचा जीव काढून घेण्याची कृती आहे, विशेषतः पूर्वनियोजित किंवा हेतुपुरस्सर. चर्चचे असे मत आहे की जीवनाचे विच्छेदन देखील पाप आहे. अनेक नैतिक व्यवस्था खूनाला नैतिकदृष्ट्या चुकीचे मानतात. हे सहसा मानवी जीवन, प्रतिष्ठा आणि स्वायत्ततेचा आदर करण्याच्या महत्त्वावर जोर देते. खरंच खून हे देवाच्या पाचव्या आज्ञेचे थेट उल्लंघन आहे (उदा. निर्गमन 20 :13 आणि अनुवाद 5:17).

इच्छामरण: सर्व मानवी जीवन हे जन्मजात मौल्यवान आहे आणि एखाद्या व्यक्तीच्या विनंतीवरूनही जाणूनबुजून जीवन संपवणे नैतिकदृष्ट्या चुकीचे आहे. परिणामी, चर्चने असे मान्य केले की ती व्यक्ती इच्छामरणाची विनंती करते आणि ज्यांना एक प्रकारे मदत होते ते सर्व जीवनाविरुद्ध पाप करतात.

मृत्युदंड किंवा फाशीची शिक्षा: ही क्रूर आणि असामान्य शिक्षा आहे, जी जीवनाच्या मूलभूत अधिकाराचे उल्लंघन आहे. हे चर्चला पूर्णपणे अस्वीकार्य आहे. निरपराध व्यक्तीला फाशीची शक्यता ही मुख्य चिंता आहे कारण न्याय व्यवस्थेत चुकीची चूक अपरिवर्तनीय आहे. चर्चचा सामान्य दृष्टिकोन असा आहे की जीवन अकाली कमी होऊ नये कारण ते देवाने दिलेली देणगी आहे. कोणत्याही मानवाचा स्वतःच्या किंवा दुसऱ्याच्या जीवनावर अधिकार नाही, देव जीवनाचा मालक आहे आणि आपण त्याचे कारभारी आहोत. देवाने आपल्यावर जे सोपवले आहे ते व्यवस्थापित करण्यासाठी जबाबदार जीवनाच्या कारभारीपणाची संकल्पना - पवित्र बायबलच्या शिकवणीतील एक मुख्य विषय आहे (1पेत्र 4:10, कलो. 3:23, लुक 16:11, तीत 1:7, मलाखी 3:10).

आत्महत्या: आत्महत्येमागील नैतिक तत्त्व विविध धारणा आणि विश्वासांसह जटिल आणि संवेदनशील विषय आहे. हे नैतिकदृष्ट्या चुकीचे आहे कारण ते देवाच्या जीवनाची देणगी नाकारणे म्हणून पाहिले जाते. मानवतावादी याला जीवनाच्या प्रतिष्ठेचा अनादर मानतात. कॅथोलिक चर्च शिकवते की आत्महत्या ही नैतिकदृष्ट्या खुनाशी समतुल्य आहे आणि पाचव्या आज्ञेविरुद्ध गंभीर गुन्हा मानला जातो.

वरील विश्लेषण आपल्याला या निष्कर्षापर्यंत पोहोचवते की मानवी जीवन संपुष्टात आणणे हे पाप आहे आणि ते देवाच्या इच्छेविरुद्ध आहे. जीवन परत घेण्याचा अधिकार फक्त जीवन देणाऱ्याला आहे. ख्रिश्चन दृष्टीकोनातून दैवी जीवनातील सहभागाचा एक पैलू देखील आहे. "येसू संपूर्ण जीवन आणि जीवन देण्यासाठी आला" (योहान 10:10). ख्रिस्ताद्वारे आपण दैवी जीवनात भाग

घेतो आणि त्याच्या मृत्यूने आणि पुनरुत्थानाद्वारे ख्रिस्ताने आपल्याला अनंतकाळचे जीवन दिले. खरे तर आपले जगतातील जीवन हे स्वर्गीय निवासस्थानात सर्वशक्तिमान देवाबरोबर अनंतकाळच्या जीवनाचे तीर्थक्षेत्र आहे. जीवनात कोणत्याही प्रकारे अडथळा आणण्याचा किंवा अडथळा आणण्याचा कोणालाही अधिकार नाही हा चर्च शिकवतो. देवाने जग निर्माण केले आणि देवाचा एक उद्देश आहे आणि आपण मानवांनी देवाच्या उद्देशाला सहकार्य करावे आणि देवाच्या इच्छेनुसार ते पूर्ण केले पाहिजे. जीवनाचा आदर करण्यासाठी आणि त्याचे पावित्र्य जपण्यासाठी आपल्यामध्ये आणि इतरांमध्ये जाणीवपूर्वक जागरूकता निर्माण करण्यासाठी देवाच्या योजनेला सहकार्य करण्यासाठी आपण आपल्या बिशपच्या प्रदेशात जीवनाच्या पवित्रतेच्या वर्षाचे पालन करण्याच्या संधीचा लाभ घेऊ. देव तुम्हा सर्वांचे कल्याण करो.

ख्रिस्तामध्ये भक्तीपूर्वक तुमचे

+ एफ्रम नरीकुलम बिशप,
चांदा धर्मप्रांत

NB: Kindly read the translation of this pastoral letter in local languages in any of the Sundays in June 2025.